

regnes som en procentdel af udgangsværdi og forbedringsudgifter. Den nævnte procentdel er 6 for hvert år, der er gået siden anskaffelsen eller forbedringen; dog får skatteyderen tidligst det varierende tillæg fra og med 1966. Der gives ikke varierende tillæg i salgsåret, medmindre dette er sammenfaldende med anskaffelsesåret.

Herefter trækkes den regulerede anskaffelsessum fra salgssummen.

I de fortjenester på faste ejendomme, der på denne måde i alt er opgjort for et indkomstår, får skatteyderen efter lovens hovedregel et fradrag på 10 pct. af de samlede regulerede anskaffelsessummer, i alt dog mindst 10.000 kr. og højst 40.000 kr. Fører denne beregning til et beløb, der er mindre end 40.000 kr., kan skatteyderen dog vælge i stedet at fradrage 40.000 kr. Vælger han dette, kan han ved salg af ejendomme i de nærmest følgende 4 år kun få fradrag inden for hovedregelns grænser.

Efter særlige regler i lovens § 2 A er fortjeneste ved salg af skatteyderens en- eller tofamiliehus eller ejerlejlighed i de fleste tilfælde fritaget for den særlige indkomstbeskatning.

II. Lovforslaget.

A. Som før nævnt foreslås lovens beskatningsprocent for skattepligtige personer forhøjet fra 30 til 40.

Forhøjelsen må ses i sammenhæng med, at der bør være et rimeligt forhold mellem på den ene side skattesatsen i lov om særlig indkomstskat og på den anden side beskatningsprocenten for skattepligtige almindelige indkomster, der ligger inden for proportionalstrækket i statsskatteskalaen. I gennemsnit for alle landets kommuner er den samlede almindelige indkomstskat til stat og kommune for indkomster inden for proportionalstrækket for indkomståret 1971 39,3 pct., og det kan derfor ikke anses for velbegrunder at bibeholde en beskatningsprocent på 30 i loven om særlig indkomstskat.

Forhøjelsen af beskatningsprocenten berører ikke selskabers og foreningers samt dødsboers særlige indkomster, der som før nævnt beskattes henholdsvis efter selskabsskatteloven og efter kildeskatteloven.

B. Den særlige indkomstskat af *fortjeneste på fast ejendom* skal som nævnt i indledningen være forskellig for landbrugsejendomme m. v., der omfattes af lov om frigørelsesafgift, og for andre ejendomme.

1. For de nævnte *landbrugsejendomme* skal den særlige indkomstskat som allerede nævnt ikke ændres. Den reelle beskatningsprocent er efter forslaget stadig 60, og de foreslåede ændringer i

reglerne om opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste og om skatteberegningen er af rent teknisk art.

Det drejer sig om følgende ejendomme, der er nævnt i forslågets § 1, nr. 2, i det hér foreslåede § 2, stk. 2's nr. 1 og 2:

a) Ejendomme, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, og som på afståelsestidspunktet ligger i landzone. Efter loven om frigørelsesafgift skal der svares frigørelsesafgift, når en sådan ejendom (eller en del af ejendommen) indrages under en byzone eller et sommerhusområde. Ved den første afståelse af ejendommen, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift, skal der endvidere svares afståelsesafgift efter lovens regler herom.

b) Visse landbrugsejendomme m. v., der efter by- og landzonelovens ikrafttræden ligger i byzone, men hvis ejere alligevel kan komme til at betale frigørelsesafgift. Det drejer sig om ejendomme, der før 1. januar 1970 lå i en godkendt byudviklingsplans inder- eller mellemzone, og hvis ejere har afgivet en særlig erklæring efter § 6 B i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (lovbekendtgørelse nr. 384 af 23. juni 1969). Afgivelsen af denne erklæring medfører en lettelse af den kommunale ejendomsbeskatning og af formuebeskatningen; men til gengæld skal der svares frigørelsesafgift, når ejendommen overgår til anden anvendelse end landbrug m. v. Pligten til at svare frigørelsesafgift indtræder dog senest ved 17. almindelige ejendomsvurdering. Afgivelsen af den omtalte erklæring medfører endvidere, at der skal svares afståelsesafgift ved den første afståelse af ejendommen, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift.

Bibeholdelsen af den faktiske beskatningsprocent på 60 for de nævnte ejendomme foreslås gennemført ved en ændring af det tillæg, der foretages til den ejendomsfortjeneste, som er opgjort efter lovens § 7 A. Efter de gældende regler er tillægget som tidligere omtalt 100 pct. af den opgjorte fortjeneste; det foreslås for de her omhandlede ejendomme ændret til et tillæg på 50 pct. af fortjenesten. Som nærmere belyst i bemærkningerne til § 1, nr. 2, medfører denne ændring, at den faktiske beskatningsprocent vedbliver at være 60 for disse ejendomme. Den særlige indkomstskat udgør nemlig samme beløb, hvad enten den (som efter den gældende lov) beregnes med 30 pct. af en ejendomsfortjeneste, der er forhøjet med 100 pct., eller den (efter lovforslaget) beregnes med 40 pct. af en ejendomsfortjeneste, der er forhøjet med 50 pct.